

σπιτιῶ καὶ μαστρὸ Γεώργου Γαλάντε τὰ ὅποῖα σπίτια ἀνώγειν καὶ / κατώγειν καὶ
ἀγέραν ὡς καθὼς εὐρίσκονται μὲ ὅλαν τος τὰ δικαιώματα τὰ / παραδίνει ἀπὸ τὴν
σήμερον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστῆν στὰ ὅποῖα / ἐταιριάσασιν ἀνάμεσόν
τος διὰ ρεάλια εἴκοσιν ἦτοιν νούμερο 20/ τὰ ὅποῖα εἴ / κοσιν ρεάλια τὴν τιμὴν τῶν
αὐτῶν σπιτιῶν καθὼς ἐταιριάσασιν τὰ ἐμέ / τρησεν ἐδῶ πρεζέτε ὁ ἄνωθεν ἀγοραστής
καὶ ἔλαβέν τα εἰς τὰς χεῖ / ρας τοῦ ὁ ρηθεὶς πωλητῆς καὶ κράζεται πληρωμένος
καὶ ξεπληρωμέ / νος ὡς ἓνα νᾶσπρο καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον ἐκδύνεται καὶ ἀποκδύνεται
ἀπὸ τὰ αὐ / τὰ σπίτια καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ ἐντίνει τα καὶ
παραδίνει / τα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ αὐτοῦ ἀγοραστῆν νὰ τὸ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται
ὡς σπίτια ἐ / δικὰ του καὶ ἀγορά του πωλήσειν χαρίσειν πουργοτάξειν ψυχικὸν τὰ
δώσειν καὶ / τὰ ἐξῆς καὶ διὰ κανέναν καιρὸν ὅπου νὰ ἤθελε εὐρεθῇ τινὰς νὰ δώ / σην
πεύραξιν ἢ νὰ γυρέψην δικαιώματὰν διὰ τὰ αὐτὰ σπίτια ὀμπλιγάρε / ται ὁ αὐτὸς
πωλητῆς καὶ τὰ καλὰ του νὰ μαντινιέρην καὶ νὰ ντεφεντέρην τὸν ἄ / νωθε ἀγορα-
στῆν κληρονομικῶς καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τῆς παρούσας / πωλησίας
βάζουν καὶ ἀλληλογία τῆς ἀφεντίας ρεάλια 10/ ἦτοιν δέκα ὁ ἄ / νηλογήσας νὰ τὰ
ζημιουῦται ἐδῶ παρὼν καὶ ἡ θυγατέρα τοῦ μαστρὸ Φιλίππου ἡ / κερά Ρήνη καὶ ὁ
γαμπρός του ὁ Γιαννάκης καὶ ἔδωκαν τὸ θέλημάν ντος νὰ πωλη / θοῦν ἔτζιν καὶ ὁ
μαστρὸ Γεώργης μὲ τὸ θέλημάν του ὡς κολληταράνοι εἰς μαρτυ / ρίας τῶν κάτωθεν
ἀξιοπίστων μαρτύρων οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρός τος —

/ — παπᾶ Πέτρος Κυγὸς μάρτυρας ὡς σᾶνωθε — —

/ — Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας ὡς ἄνωθε

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

393

Ἀναγνώριση διανομῆς

φ. 217^{r-v}

/ Ἐβγαλμένο ἀπὸ τὸν παπᾶ

Φ 224

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου
13/ τὴν / [σῆμ]ερον ἐνεφανίστησαν εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος
νο / τάρου ὁ εὐλαβέστατος ἀφέντης παπᾶ κύρ Νικόλαος Τριβιζᾶς καὶ ὁ μισέρ /
Τζουάνες Μοστράτος καὶ μισέρ Κωνσταντῆς Μπάφος λέγοντας / [...] τις / [...]ας /
πὼς εὐρίσκου / ντονε κάποιο χρέος ἀπάνω εἰς τῆς ποτὲ γυναίκας τοῦ μαστρὸ Νι-
κόλα Ἀμούρη / τῆς θυγατέρας τοῦ ποτὲ Λιοντῆ / [...] / [...]ρ Ἄννας / ἡγου ρεά-

λια πενήντα τὸ ὁποῖο χρέος ἦ / τονε πρὸς τοῦ μακαρίτου ποτὲ παπᾶ κὺρ Γεδεὼν
 Ἀσημοπετρίτην καὶ τελευ / τήσαντος τῆς ἄνωθεν Ἀννας εἰς χρόνους περασμένους
 ἐξανανοβάρησεν ὁ / υἱὸς τῆς ποτὲ ἄνωθεν Ἀννας ὁ Ἰωάννης ἕτερον σκρίτον εἰς τὸν
 ἴδιο παπᾶ κὺρ Γεδεὼν τὸν / δανειστήν τος εἰς τὰ ἴδια πενήντα ρεάλια καὶ ἐποτε-
 κάρησεν μέσαν εἰς τὸ ἴδι / ο σκρίτον τὸ ἀμπέλι καὶ χωράφια πῶχει μέσαν ὅλον κα-
 θὼς εὐρίσκεται ἃ / τὸρνου / τὸ εὖρισ / κόμενο / στὸ Κατζι / κρὶ / τὸ ὁποῖο σκρίτον
 ὁ μακαρίτης παπᾶ Γεδεὼν τῷφησεν πὲρ ντεσταμέν / τον τοῦ φιλιότζουν του τοῦ
 ἄνωθεν παπᾶ κὺρ Νικολάου καὶ ἐβάσταν το μερικὸς / χρόνους εἰς τὰ χέριαν του
 τὸ αὐτὸ ἀμπέλι. Ὅθεν ἀπὸν τὸν ἀπερασμένον Αὐγουστον ἔσην / κώνθησαν οἱ ἄνω-
 θεν Μοστράτος καὶ ὁ ἄνωθεν Μπάφος καὶ ἐπρεζεντάρασιν δὺ / ο σκρίτα εἴκοσιν
 ρεαλίω τοῦ καθενοῦς εἰς ὄνομα τοῦ ἄνωθεν Ἰωάννη ὡς φαίνεται / καθαρὸς χρεω-
 φελέτες οἱ ὁποῖοι ἄνωθεν δύο ὁμοφωνισμένοι ἐγυρέψασιν / νὰ ἐμποῦ καὶ αὐτοῖν εἰς
 τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι καὶ ὁ ἄνωθεν παπᾶς ἐναντιούμε / νος / πρὸς αὐτούς / μὰ διὰ
 νὰ μὴν μπέσουν εἰσὲ κρίσιν ὁμοφωνήσανσιν καὶ οἱ τρεῖς εἰς / μία γνώμην καὶ ἐκά-
 μασιν κονπρομέσον καὶ ἔβαλε ὁ ἀφέντης ὁ παπᾶς τὸν / μισὲρ Χρυσῆν Φρανγγό-
 πουλον καὶ οἱ ἄνωθε Μοστράτος καὶ Μπάφος ἐβάλα τὸν / μποτὲ μισὲρ Ἀντώνη
 Ἀναπλιώτην καὶ ἐρευνήσασιν τὴν διαφοράν τος καὶ ἐ / στοχάσασιν καὶ τὰ σκρίταν
 τος καὶ ὅ,τι δικαιώματα εἶχε νὰ μιλήσῃν πᾶσαν / πάρτην. Ὅθεν ὡς λέσιν ἐκάμαν
 ἀπόφασιν γραμμένη εἰς τὲς πράξεις / τοῦ / εὐγενῆ / μισὲρ Ἀντωνίου Μενδρηνοῦ
 τοῦ πρωτονοτάριου καὶ ἐβάλασιν τις καὶ τὶς τρεῖς / νὰ εἶναι μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν
 πρᾶμα χάλη χαλητζὲ κατὰ πῶχει πᾶ / σα εἰς νὰ γροικουῖται καὶ οἱ τρεῖς νοικοκύριδες
 εἰς τὸ αὐτὸν πρᾶμα πλή μὴ / συμφωνώτας καὶ οἱ τρεῖς νὰ τῷχουσιν ἀνάκατα ὅλο τὸ
 πρᾶμα πάλι συμφωνισ / μένοι καὶ οἱ τρεῖς ἐπήγασιν ἀπὸ τὸν ἀπερασμένον Αὐγουστον
 καὶ ἐπήρα / σιν μαζὶν τος καὶ τὸν μισὲρ Μανωλάκην Διακονόπουλον καὶ ἐμοιρά-
 σασιν τὸ / πρᾶμα καὶ ἐβάλασιν σημάδια καὶ ἤπεσεν ἡ ἀπάνω πάρτην με τὸ καυ / κάρι
 τοῦ ἄνωθεν / ἀφέντη / παπᾶ ἡ ὁποία πάρτην ἔχειν μέσαν τὸ πατητήριν / καὶ τὸ
 σπίτιν τὸ χαλασμένο καὶ τὸ πηγάδι με σκαμνία καὶ με ἄλλα δέντρην / ἡ δὲ τοῦ
 μισὲρ Τζουάνε καὶ τοῦ μισὲρ Κωνσταντῆ ἔπεσεν ἡ κάτω π[.....] / καὶ μιὰ ἐλιά
 καὶ μιὰ ἀγριλιά καὶ ἔχου τὰ σημάδια ἴσια βαλμένα καὶ [ἐθέ] / λασιν θελήσου νὰ
 κάμου μισοχώριν νὰ παίρνη πᾶσαν εἰς χῶμα ἀπὸ τὴν μ[....] / του νὰ κάνου τὸ μισο-
 χώριν καὶ ὁπότα ἐθέλασιν θελήσουν ἢ ὁ παπᾶς ἢ ὁ Μοστρά[τος] / ἢ ὁ Μπάφος νὰ
 κάμου τράφον νὰ κόβγου ἀπὸ τὸ δικόν τος καὶ ἀπὸ τὸ μισοχώριν [...] / κάνει πᾶσα
 εἰς τὸν τράφον του ἀκαταπάτητην ἢ πάρτην πᾶσα νὸς μήτε ὁ ἕνα[ς] / νὰ περνᾷ
 ἀπὸ τὸ πρᾶμα τοῦ νοῦς μήτε ὁ ἄλλος ἀπὸ τοῦ ἄλλονοῦ ξεκαθερνών / τας τὸ πατη-
 τήριν ὅπου εἶναι εἰς τὴν μπάρτην τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ νὰ μπερ / νοῦ καὶ τὰ στα-
 φύλια τῆς μιᾶς πάρτης καὶ τῆς ἄλλονῆς ὅλα μέσαν ξεχὸς τὸν / σπίτιν καὶ νὰ δου-

λεύονται καὶ ἀπὸ τὸ νερὸν τοῦ πηγαδιοῦ εἰς τὸ πάτος καὶ / οὐχὶν εἰς ἕτερον ὑπηρεσία
καὶ ἂν ἴσως εἰσὲ καιρὸν καὶ ἤθελε θελήσειν ἀφέν / τῆς ὁ Θεὸς νὰ κρισέρην τὸν καρ-
πὸν τοῦ πραμάτου καὶ νὰ μὴν τὰ χωρῇ τὸ πατη / τήριν καὶ ἐθέλασιν νὰ μεγαλώσουσιν
τὸ πατητήριν νὰ ἀβουθᾷ καὶ ὁ ἀφέν / τῆς ὁ παπᾶς τὴν μάρτην του καὶ τὰ σταφύλια
τῆς μάρτης τοῦ Μοστράτου καὶ τοῦ Μπά / φου ὄντε τρυγοῦσιν νὰ μὴν ἡμποροῦ νὰ
περνοῦσιν ἀπὸ τὸν πρᾶμα τοῦ παπᾶ μό / νο νὰ ἔρχονται ὅξων ἀπὸ τὴν στράτα νὰ
τὰ βάζου μέσαν εἰς τὴν ληνό. / "Ετζί καὶ εἰς τὸ κρασὶν ὄντα θε νὰ τὸ βγάζου νὰ τὸ
βγάζουν ἀπὸ κεῖν ποὺ βάζου καὶ τὰ / σταφύλια καὶ οὐχὶν ἄλλη κράτησιν νὰ ἔχη τὸ
πρᾶμα τοῦ ἀφέντη τοῦ παπᾶ πρὸς / αὐτοὺς πάρεξ νὰ γίνεται ὡς ἄνωθεν κληρονο-
μικῶς αἰωνίως καὶ τὰ ἐξῆς. / "Οθεν λέσιν καὶ τὰ τρία μέρην ὅποιος ἀπὸ τοὺς τρεῖς
τοὺς ἤθελε πάγει νὰ μετα / θέσῃν τὰ σημάδια τῆς μοιρασιᾶς ἢ νὰ πῇ τοῦ κουντου-
βερνάρην του νὰ τὰ / μεταθέσῃν νὰ ἔχῃν τὴν κατάραν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ
τῆς κυρίας Θεοτόκου / καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων πλή καὶ οἱ τρεῖς ἄνωθεν μερίδες
ἔμειναν κοντέντοι καὶ / ἀνεπαμένειν εἰς τὴν αὐτὴν μοιρασιὰ καὶ εἰς τοὺς παρόντας
ταιριασμοὺς βάζον / τας καὶ ἀλληλογία τοῦ κατὰ καιροῦ ἀφεντίας ρεάλια τριάντα
ἦτοιν 30/ ὁ ἄ / νηλογήσας νὰ τὰ ζημιούται καὶ πάλι τὸ παρὸν νὰ ἔχῃν τὸ κῦρος
καὶ ἀνέκοπτον / βεβαιώνοντάς τον καὶ ἰδιοχείρως τος οἱ μερίδες καὶ με ἀξιόπιστους
μάρτυρες —

- / <— Νικόλαος ἱερεὺς Τριβιζᾶς βεβαιώνω τὸ παρὸν
/ <— Ἰωάννης Μοστράτος βεβαιώνω τᾶνωθε —
/ <— Κωσταντῆς Μπάφος βεβαιώνω τὰ ἄνωθε —
/ <— Νικόλαος ἱερεὺς ὁ Παξιμάδης μαρτυρῶ —
/ <— Χριστόδουλος Ἀμάγης μάρτυρας.
/ <— Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

394

Ἀγοραπωλησία

φ. 218^Γ

/ Φ 225

/ [+ Εἰς δόξαν] τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 18/
εἰς τὸ σπὶ / [τι] κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ πολλὰ ἐκλαμπρος
ἀφέν / [τῆς] Χρυσάκης Σουμμαρούπας κυρίας Ζανμπέτας καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ
μαστρὸ / Λογίζος Κουμούλος λέγοντας ὁ αὐτὸς μαστρὸ Λογίζος πῶς τοῦ ἐχρώστειε
ἀπὸ μέ / ρος τῆς μητέρας του τῆς ποτὲ κερά Μαροῦς / [...!] / [...αλιτίς / [...]ρας